

[Indenrigsministeren]

mål. Derfor påpeger vi gennem dette lovforslag nødvendigheden af, at regeringens henstilling om uændret aktivitetsniveau overholdes, og vi vil med forslaget give de nye kommunalbestyrelser lejlighed til at vurdere de lagte budgetter, sådan at 1986-regnskabet kan komme bedre i overensstemmelse med de snævre samfundsmæssige rammer. Derfor foreslår regeringen, at de generelle tilskud nedsættes i 1987, men jeg understreger: vel at mærke kun, hvis henstillingerne til kommuner eller amtskommuner under ét ikke overholdes.

Formålet er ikke at skaffe penge til staten. Jeg kan sige, at det er mit og regeringens inderligste ønske, at der slet ikke bliver nogen tilskudsreduktion. Når det overhovedet har været nødvendigt alligevel med en sådan bestemmelse, er det, fordi de kommunale organisationer, også ved samtaler her i de sidste dage, trods deres velvilje ikke har kunnet garantere, at henstillingerne bliver fulgt. Derfor har regeringen af hensyn til den økonomiske politik måttet lave denne bestemmelse, men vi håber som sagt, at indgreb bliver unødvendige. Hvis de imidlertid skulle komme, har vi også ment, det vil være rigtigt at fortælle, hvordan vi i givet fald har tænkt os at gribe ind.

På den ene side mener vi, det er vigtigt at tilskynde den enkelte kommune til at undgå vækst og derfor foreslås en del af en eventuel nedsættelse fordelt efter væksten i driftsudgifterne.

På den anden side må vi fastholde, at henstillingen principielt vedrører alle kommuner under ét, og at enkeltkommuner må have en vis handlefrihed. Derfor foreslås det i lovforslaget, at en eventuel nedsættelse kun delvis fordeles efter en specifik nøgle.

Der er nu engang – og det vil jeg godt understrege, for det er vigtigt for forståelsen af lovforslagets måde at tackle tingene på – kommuner, som i mangfoldige år har haft en beskedent vækst, som har et beskedent serviceniveau, og som nu godt vil bruge lidt penge. Skal de rammes fuldt ud, mens kommuner, der havde kunnet spare, fordi serviceniveauet allerede var højt, går fri? Det mener vi i regeringen ikke kan være rimeligt. For en umiddelbar betragtning kunne det se rimeligt ud, hvis henstillingerne ikke overholdes, at inddrage væksten 100 pct., hvor en sådan ville fremkomme, men det fandt rege-

ringen af de grunde, jeg har nævnt, ikke helt rimeligt. Derfor har vi i lovforslaget valgt en model, der er mere generel, og som giver mulighed for det nødvendige spillerum, der efter vores opfattelse skal være kommune for kommune.

Jeg har dog ved et kommunekontaktsvalgsmøde forleden sagt til kommunerne, at hvis primærkommunerne og amtskommunerne massivt ønskede en ordening, hvorefter man går ud og inddrager hele væksten i de kommuner, hvor den er, er vi rede til at ændre lovforslaget. Kommunerne har efterfølgende gentaget dette ønske, og lovforslaget vil derfor blive ændret på dette punkt ved et ændringsforslag inden andenbehandlingen.

Men som sagt: hvis henstillingen følges, vil et indgreb blive overflødigt, og derfor er regeringen overordentlig glad for de kommunale organisationers udtrykte velvilje over for at rette kraftige opfordringer til kommunerne og amtskommunerne om, at dette sker.

Jeg skal afslutningsvis sige, at jeg håber på et godt, et åbent og et frugtbart udvalgsarbejde.

Henning Rasmussen (S):

Det sidste har ministeren naturligvis lov til, men jeg har fået at vide, at vi har tiden fra nu af og så til søndag aften kl. 24, og på den tid kan dette ikke behandles forsvarligt. Det skal det imidlertid, har jeg fået at vide, så det sidste synes jeg ministeren skulle have sparet sig. Det er næsten en hån over for kommunaludvalget.

Dernæst sagde ministeren: de kommunale organisationer kan jo intet garantere, og da de ikke kan det, er vi nødt til at gribe ind med magt. Jeg synes, det er en utrolig halvjuridisk spidsfindighed. Ministeren ved jo udmærket godt, at de kommunale organisationer ikke er overbestyrelse for hvert enkelt kommunalråd og hvert enkelt amtsråd, og derfor må de simpelt hen svare: vi kan ikke garantere noget, for det er ikke os, der bestemmer det enkelte sted, men vi er overbevist om, at de følger henstillingen. Og med den begrundelse, at de ikke kan garantere noget, fordi det ikke ligger i deres magt, siger ministeren: så er vi nødt til at gribe ind. Men organisationerne har større tillid til kommunerne, end ministeren har – det havde hr. Thor Pedersen og hr. Ole Vig Jensen da for